

Kaip matyti iš direktyvos 17 straipsnio 1 dalies, kompetentinga valdžios institucija privalo uždrausti veiklą, kai veiklos vykdytojo taikomos stambių avarių prevencijos ar švelninimo priemonės yra visiškai nepakankamos.

Tačiau įstatyminis dekretas, atrodo, atleidžia kompetentingas valdžios institucijas nuo šios pareigos.

Galiausiai pagal direktyvos 18 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi priimti įpareigojančias nuostatas, numatančias, kad tikrinimų turi pakakti planingam ir sistemingam objekte naudojamų techninių, organizacinių ar valdymo sistemų patikrinimui, kad būtų galima užtikrinti, jog veiklos vykdytojas gali įrodyti, kad vykdydamas objekte įvairią veiklą, ėmėsi tinkamų priemonių stambioms avarijoms išvengti, ir jog veiklos vykdytojas gali įrodyti, kad numatė atitinkamas priemones objekto teritorijoje ir už jo ribų stambių avarių padariniams apriboti. Be to, pagal direktyvos 18 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi priimti teisės aktus, numatančius, kad tikrinimai užtikrina, jog pateiktoje saugos ar kitoje ataskaitoje esantys duomenys ir informacija tinkamai atspindi objekte esančias sąlygas.

Tačiau įstatyminis dekretas neįtvirtino šių nuostatų, bet tik pateikė nuorodą į vėlesnį įgyvendinimo dekretą, kuris iki šiol dar nepriimtas.

Todėl, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, Komisija teigia, kad Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal direktyvos 9 straipsnio 4 dalį, 17 straipsnio 1 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies pirmą, antrą ir trečią įtraukas.

(¹) OL L 10, 1997 1 14, p. 13.

Centrale Raad van Beroep (Nyderlandai) 2005 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje K. Tas-Hagen ir R. A. Tas prieš Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Byla C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Proceso kalba: olandų)

Centrale Raad van Beroep (Nyderlandai) 2005 m. balandžio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su

prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. balandžio 29 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje K. Tas-Hagen ir R. A. Tas prieš Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad.

Centrale Raad van Beroep prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar Bendrijos teisei, pirmiausia EB 18 straipsniui, neprieštarauja nacionalinė teisės norma, kuria remiantis, tokiomis aplinkybėmis kaip nagrinėjamoje pagrindinėje byloje, išmokėti išmoką civilinėms karo aukoms atsisakoma vien todėl, kad suinteresuotas asmuo, turintis atitinkamos valstybės narės pilietybę, paduodamas prašymą gyvena ne šios, o kitos valstybės narės teritorijoje?

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. gegužės 2 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. gegužės 2 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos nario M. Konstantinidis ir Milano advokatų tarybos advokato G. Bambara, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad Italijos Respublika, 2001 m. įstatymo Nr. 93 10 straipsniu ir 2001 m. įstatymo Nr. 443 1 straipsnio 17 ir 19 dalimis nustatydamas, kad perkasoms ir kasamiems akmens gabalams, skirtiems faktiniam pakartotiniam panaudojimui juos užkasant, panaudojant kaip užpildymo medžiagą, supilant pylimus ir sumalant, išskyrus medžiagas, kurios yra atliekos iš užterštų teritorijų ar melioracijos vietų, kur teršalų koncentracija viršija galiojančiose teisės aktuose nustatytas leistinas ribas, netaikomos nacionalinės teisės nuostatos dėl atliekų, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Direktyvos 75/442/EEB (¹) dėl atliekų, iš dalies pakeistos Direktyva 91/156/EB (²), 1 straipsnio a punktą;
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Europos Bendrijų Komisija namo, kad Italijos Respublika, nustatydamą, kad perkasoms ir kasamiems akmens gabalams, skirtiems faktiniam pakartotiniam panaudojimui juos užkasant, panaudojant kaip užpildymo medžiagą, supilant pylimus ir sumalant, netaikomos nacionalinės teisės nuostatos dėl atliekų, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų, iš dalies pakeistos Direktyva 91/156/EB, 1 straipsnio a punktą.

(¹) OL L 194, 1975 7 25, p. 39.

(²) OL L 78, 1991 3 26, p. 32.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. gegužės 2 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. gegužės 2 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos nario M. Konstantinidis ir Milano advokatų tarybos advokato G. Bambara, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1. pripažinti, kad priimdama visoje nacionalinėje teritorijoje galiojančius operatyvius nurodymus, įtvirtintus konkrečiai 1998 m. liepos 28 d. aplinkos ministro aplinkraštyje ir 2002 m. liepos 22 d. sveikatos ministro aplinkraštyje, pagal kuriuos teisės normos dėl atliekų netaikomos žemės ūkio produkcijai, skirtai pašarų gamybai bei 2002 m. liepos 31 d. Įstatymo Nr. 179 23 straipsnyje, pagal kurį teisės normos dėl atliekų netaikomos virtuvėje pagaminto visų rūšių tiršto,

išvirto ar ne maisto, nepatekusio į maisto tiekimo grandinę, liekanoms, skirtoms palengvinti sergančių gyvulių gydymą, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Direktyvos 75/442/EEB (¹) dėl atliekų, su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EB (²), 1 straipsnio a punktą;

2. priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Europos Komisija tvirtina, kad priimdama visoje nacionalinėje teritorijoje galiojančius operatyvius nurodymus, pagal kuriuos teisės normų dėl atliekų netaikomos žemės ūkio produkcijai, skirtai pašarų gamybai, ir virtuvėje pagaminto visų rūšių tiršto, išvirto ar ne maisto, kuris nepateko į maisto tiekimo grandinę, liekanoms, skirtoms palengvinti sergančių gyvulių gydymą, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų, su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/156/EB, 1 straipsnio a punktą.

(¹) OL L 194, 1975 07 25, p. 39.

(²) OL L 78, 1991 03 26, p. 32.

Finanzgericht München (Vokietija) 2005 m. vasario 17 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sachsenmilch AG prieš Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Byla C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht München (Vokietija) 2005 m. vasario 17 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gegužės 4 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Sachsenmilch AG prieš Oberfinanzdirektion Nürnberg.